

Krönika

Expedition: Zlatan

Sport-Kurirens krönikör Pelle Blohm: "Är han en ignorant slyngel eller en charmig oförstående pojke?"

Det har varit väldigt intressant att följa debatten i media efter den uppmärksammade presskonferensen med Zlatan Ibrahimovic inför landskamperna mot Ungern och Island. Bakgrunden är att Zlatan bojkottar ett antal medier sedan tidigare och nu när några journalister ville veta lite om hans inledning i den italienska ligan och Juventus då vägrade Zlatan att prata om något annat än det svenska landslaget. Svenska Dagbladets Jan Majlard som ställt en av frågorna gick från presskonferensen och sedan var kaoset igång. Jag vet inte vad det är som gör att Zlatan alltid hamnar i blåsväder. Några påstår att det är just beroende på att han heter Ibrahimovic i efternamn, andra menar att det är han själv som klanter till det.

Vilket det nu än handlar om så har fotbollspelaren Zlatan Ibrahimovic delat upp Sveriges sportjournalister i två lag. Det börjar likna Robinson där lag syd finns på ena planhalvan och lag nord på den andra. Zlatan är trofén de inblandade slåss om. Smyger man omkring med öron som lövbiffar ibland sportjournalister och annat fotbollsfolk så är i princip alla överens om att Zlatan är eller blir (om han utvecklas och får bort de brister han har) en av Sveriges bästa fotbollspelare någonsin. Det är när Ibrahimovics person kommer upp som sprickorna först syns och sprider sig som en mosaikvägg.

Är han en ignorant slyngel eller en charmig oförstående pojke? Ofta är åsikten i Stockholmsområdet och från individer med rötterna utanför det sydligaste landskapet att Zlatan är omogen, en diva och en arrogant lyxlirare. I södra Sverige är han ett charmtroll, osvenskt kaxig och den enda riktiga spelaren med stjärnglans. I norr (om jag nu får kalla Stockholm norr i detta sammanhang) ser många enbart bristerna i Zlatans beteende, medan de i söder inbillar sig att dom är de enda som kan förstå sig på en kille från förorten och uppskatta det.

En av Sveriges största och mest prisbelönda sportkrönikörer som alltid skyddar Ibrahimovic har som ett mantra

Se upp journalisterna kommer. "Allt här i livet är inte svart eller vitt. Det är både och, Ying och Yang, det vill säga balans. En del av det som Zlatan står för tycker jag inte alls om medan andra saker är underbara. Jag tror det är det som gör killen intressant, det går inte att vara likgiltigt inför honom", skriver Örebro-Kurirens krönikör Pelle Blohm om den senaste turbulensen kring Zlatan Ibrahimovic.

FOTO: SCANPIX

upprepat att anledningen till att Juventusliraren alltid hamnar i trubbel beror på att han heter just Ibrahimovic och kommer från Rosengård i Malmö. Betyder det att han tycker att en väldigt stor del av Sveriges journalistkår är utövande rasister? I går var han även av den åsikten att Zlatan inte skallat Cribari i matchen mot Udinese. Det är möjligt att Cribari knappt blev träffad av Zlatans böjda huvud framåt, men bara rörelsen i sig klassas som ett försök till skullning och det är nog för en bestraffning. Jag undrar hur krönikören reagerat om det varit Francesco Totti som gjort samma sak på en svensk

landslagsspelare under EM-slutspelet.

Allt här i livet är inte svart eller vitt. Det är både och, Ying och Yang, det vill säga balans. En del av det som Zlatan står för tycker jag inte alls om medan andra saker är underbara. Jag tror det är det som gör killen intressant, det går inte att vara likgiltigt inför honom. Jag känner inte Zlatan personligen så jag kan bara spekulera, men i mina ögon är han en mycket framgångsrik professionell fotbollsspelare som i sitt inre fortfarande är livrädd och osäker i situationer som hamnar utanför kritlinjen.

På fotbollsplanen är han i sitt vardagsrum, trygg och avslappnad. Framför kamerorna och i pressrummet står han inför något han inte behärskar. Jag gissar på att han känner sig som att stå inför en arkebuseringspatrull.

Men jag är och andra sidan övertygad om att Zlatan om några år inte skapar några större negativa känslor i liknande situationer. Med rätt rådgivare, en personlig mognad och ännu mer rutin från mediernas värld kommer han att hantera detta på bästa sätt. Charmen och hans positiva sida kommer då att segra.

Om det inte nu är så att han tvingas in i den censurerade och regisserade sponsorpresskonferens-verksamheten som friidrotten hållit på med i flera år och som fotbollen närmar sig mer och mer. Jag har skrivit det tidigare i denna spalt att närheten till de bästa spelarna i Sverige snart är ett minne blott. Tiden där lokala journalister stegar ut på gräsmattan direkt efter ett träningspass och snackar med lagets stjärna är snart över. Att ringa

till tränaren klockan nio en vardagskväll och fråga om någon spelarövergång kommer knappast att fungera. Allt kommer att gå via någon presschef, villkor kommer att ställas, alla frågor kommer inte besvaras. I de stora ligorna ser det ut så här, man får inte reda på ett skvatt av intresse om inte spelaren själv bjuder till och säger något annat. Jag kan förstå att det måste sättas gränser i antalet intervjuer för en storstjärna men inte censur av frågor. Baksidan av censuren är då tyvärr att journalister tvingas skriva på hörsågen och i ren spekulering. Då får vi slaskjournalistik där fabricerade historier målas upp till sanningar. Utomlands är detta redan ett faktum. I Sverige är vi på väg åt samma håll och det kommer bara att bli värre.

